

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца Веселин Мрдак,**
- **оптужени Пане Булат, са браниоцима адвокатима Борђем Калањем и Предрагом Марићем,**
- **оптужени Раде Вранешевић, са браниоцем адвокатом Звонком Радовановићем.**

Приступио је вештак психијатар др Бранко Мандић и приступили су и сведоци Миле Новаковић, Никола Џакула.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 09 часова и 40 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК НИКОЛА ЏАКУЛА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сведока да позовете. Дobar дан господине Џакула.

Сведок НИКОЛА ЏАКУЛА: Дobar дан.

Пословни број: К.В. 3/2008.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци – име оца?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Од оца Радета.

По занимању сте?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Ја сам металостругар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Металостругар.

Са станом у?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Тренутно у Славском Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Славском Пољу.

Кућни број?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: 70.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: 1953.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Рођен 1953. године.

Место рођења?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Славско Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Славско Поље.

Јесте ли у неком сродству са оптуженима Панетом Булатом,
Радетом Вранешевићем?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у некој завади са њима?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли те људе познајете од раније?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Ја Пану знадем по виђењу, овог другог не познајем, Пану знам још док је био полицајац у Вргином Мосту пре рата познавао сам га и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са оптуженима несродан, није у завади.

Бићете саслушани као сведок. Као сведок знате пред судом да сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву, прочитавши тај текст испред вас. Изволите.

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Да прочитам? Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

Пред овим судом против оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића води се кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је догађај у месту Бански Ковачевац у марту месецу 1992. године и убиство цивила хрватске националности. Испричаћете суду шта је Вама у вези тога познато, где сте Ви тад били, јесте ли били у једном од ова два одељења са тог подручја и све што знате у вези овога како непосредна тако и посредна сазнања шта сте евентуално чули. Изволите.

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Па ја Вам могу рећи да у то време кад се то десило ја то сам касније чуо, ја сам био у Пјешчаници у војној полицији. То је 40 км од места, ја сам то чуо након пар дана и чак нисам ни чуо ко је, нешто чуо да се десило да су горе неки старци побијени, а у томе Банском Ковачевцу никад нисам ни био. Док сам

био у чети ја сам био у Ласињи на положају и после кад се остварила полиција бригаде онда мало увиђајнији и то људи су прешли у полицију, да је створен вод полиције под командантом Милом Новаковићем. Тако да ја у вези тога ама баш ништа не знам, нити сам био ту, баш ништа не знам. Ја бих вам помогао али стварно немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, суд има овде неку писмену документацију где сте Ви регистровани као војник у одељењу Саве Малобабића. Да ли сте некад били у одељењу Саве Малобабића?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Јесте, ја Вам кажем ја сам био у V чети Славско Поље одмах на почетку рата и после, мислим да је то већ било пред крај 1991. године или почетком 1992. године основана је војна полиција на, како бих Вам рекао, на нивоу бригаде и ми смо из чета по двојица, тројица прешли у ту војну полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир у тој војној полицији?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Ђуро Милојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуро Милојевић?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Ђуро Милојевић је био командир те војне полиције, а он је одмах био под надзором Милом Новаковићем, тако да смо ми били баш по командантом, нико нам други није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи да никад нисте ни били на овом подручју Банског Ковачевца?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Никад у Банском Ковачевцу ја нисам био на положају, док сам био у чети ја нисам био тамо. Ја сам био, како се зове оно село код Ласиње, ту смо били на почетку кад смо улазили у Ласињу, ту сам био првих дана и после сам ја онда прешао овамо тако да ја нити сам ишао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после кад сте били у војној полицији били сте у Пјешчаници?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Био сам у Пјешници, био сам Страшкој страни, био сам у Бовићу, био сам у Слуњу месец дана, у Цетинграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми јесте ли евентуално нешто чули о страдању ових цивила у Банском Ковачевцу?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Да будем искрен чуо сам да су побијени старци, то је једино што сам ја чуо и то сам чуо кад сам већ дошао у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо док сте били на положајима нисте то чули?

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Па нисмо, нисам, не могу се сад сетити да ли то причало се тамо или овде, а знам да се нешто причало да је ту било једно пет, шест стараца, да је то побијено, ко је и шта је стварно мислим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли тужилац питања? Тужилац нема питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли браниоци питања? Немају питања. Имају ли оптужени питања? Немају ни оптужени. Добро, господине Цакула хвала Вам што сте дошли да сведочите из Републике Хрватске. Можете да се вратите и Служби за сведоке се обратите за трошкове.

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Трошкове ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код њих тамо где сте и примљени овде у суд.

Сведок НИКОЛА ЦАКУЛА: Хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Миле Новаковић, други сведок.

СВЕДОК МИЛЕ НОВАКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Новаковићу. Ваши лични подаци – име оца?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Новаковић Јове Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Од оца Јове.

По занимању шта сте Ви сад?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Официр у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Официр у пензији.

Ваша адреса?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Адреса привремено је Сурдук, Дрварска б.б., 22207 ваља број поште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: 1950., 29. април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

1950. годиште.

Место рођења?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Село Кири, општина Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вргин Мост, је ли?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Вргин Мост, мада то сада не постоји, то је сада зову Гвозд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродству са оптуженим Панетом Булатом, са оптуженим Радетом Вранешевићем?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у некој завади са њима?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете ли те људе?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Господина Булата да, а господина Вранешевића да га погледам можда и њега вероватно из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По имену и презимену не, а евентуално из виђења?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Па уназад годину, две сам чуо за његово име и презиме, а вероватно, да га боље погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен и након полагања заклетве изјављује:

Бићете саслушани као сведок, као сведок знате да сте дужни пред судом да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Новаковићу, пред овим судом у току је кривични поступак против ове двојице оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је убиство цивила хрватске националности у месту Бански Ковачевац у марту месецу 1992. године. Одбрана Вас је предложила као сведока, испричајте суду шта је Вама у вези овога што је предмет оптужбе познато, на којој сте се позицији Ви тад налазили, све што знате у вези овога било непосредно, било посредно? Изволите.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: У марту 1992. године ја сам био оперативац у команди Оперативне групе 1 за Кордун и Банију. То је била команда која је формирана у Генералштабу Југословнске народне армије одакле смо упућени на Чавић брдо на Шумарици. Ту нам је било командно место. Командат је био генерал Кутуровић, начелник Управе артиљерије тада у Генералштабу ЈНА, генерал пуковник, касније генерал Ранковић је био начелник штаба, ја сам био начелник оперативних органа. Можда је интересантно споменути одмах због разјашњења једне опште ситуације која је била да сам ја тада у свом оперативном том органу имао три официра, двојица од њих су касније постали генерали, они су Срби по рођењу. Трећи је био Сефир Халиловић, који је касније исто тако напредовао у војсци Алије Изетбеговића. Начелник безбедности што је водио Ђоле предмет треба да буде и може да буде ваљда интересантно, је био потпуковник Муслимовић који је касније, заправо након три дана боравка на командном месту побегао у Сарајево и постао главни официр безбедности у штабу Алијине војске. Ово говорим због тога да од почетка вам објашњавам структуру те некакве фамозне службе безбедности или КОСА, што је некаква инсталирана мистерија и која нема везе ни са каквим стварним стањем. То командно место те оперативне групе се налазило око 100 км удаљено од места догађаја о коме ми судимо. Ово је Кордун а ово је на Банији, на планини Шумарици. Мој посао је тада био да припремам и реализујем одлуке команданта који се односе на борбену употребу наших јединица. У саставу ове оперативне групе су биле три до пет бригада, углавном резервног састава из Шапца, Ваљева, Лознице, једна артиљеријска бригада и једна бригада из Зајечара која је попуњена војницима на одслужењу

војног рока. Та бригада из Зајечара је била према Карловцу и ти војници су испунили свој задатак. Остале јединице су, мада смо ми цело време на фронту од 260 км, што значи од Јасеновца до Плитвичких језера држали фронт према тада хрватским паравојним снагама, Збору народне гарде и томе што се звало МУП, заправо је било јако, заправо су то биле паравојне јединице, војне јединице по статусу паравојне. То је некаква општа ситуација. Та је наша команда имала доста велике проблеме зато што су неке од тих јединица вођене политичком ситуацијом ваљда тада у Србији. Чим дођу тамо питају «Кад ћемо се ми вратити и зашто смо ми овде» и слично. Да Вам илуструјем организованост тога свега, навешћу вам само један пример. Мој посао као оперативца је био да утврдим прво где се налази та линија фронта, јединица ЈНА које су биле, како им је тада савезни секретар дефинисао улогу у одбрани српског становништва од тих хрватских паравојних јединица. Устанивило се на пример да код Карловца имате 7 км фронта који на нашој страни ЈНА није поседнут а иза ње се налази артиљеријска бригада.

Даље, оно што смо затекли код тих јединица територијалне одбране, југословенске територијалне одбране, дакле јединице које су формиране на начин да су ти људи добили позив за мобилизацију, узгред речено они до данас нису демобилисани званично. До данас ни Пане Булат ни нико од њих није демобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас. Ако има ту нека столица да седнете да Вам буде ближе микрофону уста. Седите на неку столицу, лакше ће и Вама бити да седите, а ми ћемо Вас боље чути.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Како ћете сад да ме видите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим Вас одавде, ја сам мало узвишена горе изнад овог подијума.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Дакле, постојале су те јединице југословенске територијалне одбране. Оне су биле формиране на нивоу општина. Њиме су руководили општински штабови ТО. На Кордуну су то били општински штабови ТО, територијалне одбране – Слуњ, Војнић, Вргин Мост. Касније, негде ја мислим крајем 1991.године ти општински штабови територијалне одбране су преформирани у бригаде територијалне одбране. Основна карактеристика тих бригада је била да нису формиране по формацијама које су постојале. Шта хоћу да вам кажем, да нису дакле биле конструисане по специјалностима тих људи, него по

неком територијалном принципу – једно село, један вод, или чета од два села, чета од више села која су једна поред другог и један батаљон. На овоме простору који је данас овде интересантан је био први батаљон био попуњен људима који су са простора 35 до 40 км одатле. Ово желим да истакнем због тога што може да укаже или не укаже на евентуалне починиоце овога злочина против цивилног становништва. Зашто? Можда само да кажем. Добро, ајде да завршимо с овим. Зашто? Видите, поред самог тога села Бански Ковачевац налази се село Пркос, њега су усташе почетком 1942. године по зими, по снегу опколиле и 424-оро од онога у кољевци до онога ђеда од 95 година поклали, побили док се нису уморили, а кад су се уморили онда су их у 120 одвезли у оближње село, Дуго Село, српско село у сенику где се чувало село ту су их и спалили. Ово вам говорим зато што кад сам ја чуо за овај догађај моја прва некаква претпоставка је била да се ради о освети тих људи. Повезујем то са оним што сам рекао да су борци овог првог батаљона били са удаљености око 35 до 40 км. Они нису могли знати ко су били људи из усташких фамилија у Банском Ковачевцу, али су то могли знати људи из Пркоса, сва њихова имена су била тих људи који су поклани у Пркосу наведено на једно, написано на једном споменику и као што је реално, значи да и Ви претпоставите надам се, тај споменик је након Ослободилачке војне акције «Олуја» миниран. То само вам говорим о природи тих односа који су могли да имају и овакве последице. То је била да кажем једна моја прва претпоставка о могућим починиоцима овог злочина. Ја сам у том правцу користећи не свој формални положај, нисам био ни официр безбедности нити сам у то време био командант бригаде, покушавао да разговарам са људима јер то је било нешто што ми је било врло чудно. А зашто? Било ми је врло чудно зато што су сви Хрвати у свим хрватским селима, ово посебно истичем на територији општине Вргин Мост који се нису повукли након борби тих хрватских паравојних јединица које су доведене из Загреба на тај простор јер није било довољно онима којима је ХДЗ дао оружје у тим хрватским селима, него ми смо нашли и амбалажу и документацију и све, то су биле јединице из Загреба и кад су оне биле принуђене да се повуку, становништво се повукло са њима. Они који су били под контролом ЈНА Хрвати, у хрватским селима, на територији општине Вргин Мост су остали и остали су у својим селима до 1995. године док год нису дошли њихови. Ја вас молим да се ова чињеница уважи и да се озбиљно колико можете узмете у разматрање. Због тога ми је било јако чудно

да се то нешто, тако нешто догодило, јер једноставно то је био изузетак. Специфичност положаја Банског Ковачевца у односу на ова села о којима вам говорим је била та што се Бански Ковачевац и ти цивили у њима налазио на првој линији, на самој обали Купе.

Ја сам покушао у разговорима са тим људима које познајем да проверим и чињеницу да ли је могуће да је до тога догађаја дошло и на начин да је у њега на одређени начин инволвирана и хрватска страна. Зашто и како? Можда вам то изгледа чудно, али потрудићу се да објасним. Видите, ми смо у то време имали извиђаче који су прелазили Купу, која је била некаква линија раздвајања. Река Купа је ту негде ширине од 80 до 120 метара. Ишли су у дубину 10-ак до 15-ак км њихове територије. Неки су се бавили чак и тиме да у току ноћи, господин Булат то сигурно може да потврди, један од њих касније је погинуо, да позади њихових положаја на онај далеководни стуб редовно каче југословенску заставу. Због тога ми се чинило да је реална процена да и Хрвати који су на другој страни, нама непријатељска страна, с обзиром да имају људе који су из некога од тих села исто тако прелазили на нашу страну. Чак сам размишљао да ли је можда био и неки аранжман са неким на нашој страни да ти људи буду пребачени или нешто слично па је дошло до некаквих сметњи у томе, па се десило шта се десило. Чинило ми се да је и то једна реална могућа претпоставка. Ја говорим о претпоставкама зато што нисам могао ја лично јер ме то интересовало, нисам могао да дођем до тога шта се стварно десило. Карактеристика овог простора на коме је био тај први батаљон, у коме је био и господин Булат је и следећа. Та бригада, укључујући и тај батаљон се цело време рата од 07. октобра 1991. године до 10. августа или 09-ог 1995. године бранила у окружењу. Како? Ту река Купа прави један испад према северу, према хрватској страни, према Загребу, 9 км ваздушна линија, 12 км пута, тако да су се они често налазили под ватром и са леђа, значи непријатељ гађа са истока ове положаје наше који су према њему, пребацују их са леђа и погађа ове положаје који су окренути према западу. На католички Бадњи дан 1991. године непријатељ је са три бригаде извршио напад на овај простор. Дакле, положаји тога батаљона су били врло угрожени. Према овом батаљону је употребљена сто посто бригада хрватске војске. Међутим, не знам то неко само ко је необучен могао тако да их упути, један пут, значи зимско доба, један пут води насипом кроз рибњак и он их доводи тим путем и наша артиљерија је ту бригаду потпуно разбила. Знамо да је у њој била једна српска

чета из Карловца и они су побегли касније у Италију, а на десном крилу тог батаљона је уведена опет друга бригада која је покушала да пређе мост код Јавничке клисурице према Ласињи и у току тог дела напада тај мост је порушен, ни она није била поштеђена. Ово вам говорим зато да вам кажем да је та бригада и тај батаљон имао доста проблема борбене природе којим смо се ми бавили. Кад говоримо уопште о тој ситуацији о цивилној власти, политичким односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Новаковићу, чули сте шта је предмет оптужбе, реците суду имате ли нека конкретна сазнања у вези страдања ових цивила? Само да усмерим сведока да не бисмо слушали неку ширу причу.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да вам кажем, ја бих овоме суду могао да користим непосредно и најнепосредније на начин да кажем ја знам да је извршилац тај и тај. Ја вам описујем оно што су биле моје претпоставке до чега је дошла команда у којој сам ја био и указујем на некакве опште околности које можда могу да се повежу са изјавама неких других сведока. Ако сте ме звали овде да ме питате да ли ја знам ко је извршилац, да ли сам био дакле очевидац догађаја, што би ваљда било једино некакво право сведочење, ја такав сведок апсолутно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево бранилац хоће да Вам поставља питања, они су Вас и предложили. Изволите.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: У то време када се сам догађај догодио, да ли је сведоку познато ко је био командант ове бригаде? Одговараћете судији, да.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Командант бригаде је био потпуковник Младеновић Стојан.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А да ли су Ваша сазнања о самом догађају долазила из бригаде, дакле, кад се он догодио, или су долазили из команде оперативне групе, односно са неког трећег места?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја сам разговарао и са командантом бригаде и са официрима у команди бригаде и са борцима који су били на том простору, а и са људима у команди оперативне групе. Ако би ме ви питали шта је о томе знала команда оперативне групе то би било питање за команданта, а ја вам кажем, одговорам оно само што сам само знао на основу тога што је знала команда, онолико колико ја знам да је знала команда.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Е, сад ако није проблем, само да то сад пред судом кажете шта сте Ви то знали везано за овај догађај?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Знао сам у прво време да су ти цивили, било је речено да су ти цивили нестали, да нису више тамо. На неким другим местима је била појава, рецимо у суседном селу Црној Драги, разговарало се са командиром батерије који ми је рекао, зато што сам га знао од пре рата, да имају неки хрватски цивили, да им они дају храну са војничког казана. Дакле, било је најпре вијест да се десило нешто да тих цивила нема тамо. Касније су долазиле до мене информације да су ти цивили смртно страдали и ја вам говорим и до сада сам покушао да говорим о околностима које су биле и оно шта сам ја сазнао кроз разговоре са људима.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли Вам је познато, обзиром на дужност коју сте обављали, да ли се неко бавио касније, дакле након самог догађаја евентуалним откривањем учиниоца самог тог, да кажем злочина или кривичног дела од стране ваших старешина из оперативне групе, односно доле потчињених јединица бригаде или пак ових цивилних структура, припадника полиције (СУП-а)?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Команда бригаде се бавила са тим, то знам сасвим поуздано, команда оперативне групе само онолико колико је то посредно било, дакле преко бригаде, не директно, а оно, ја Вам захваљујем на овоме питању што треба овде да кажем је да се о таквим проблемима и питањима питао, бавио и то је био садржај рада милиције, Секретаријата унутрашњих послова. Зашто? Зато што та војна полиција коју смо ми били формирали у неким од наших јединица није у свом саставу имала ни криминалистичке техничаре нити људе који би оперативно радили на овоме. Њезини задаци су били да буде интервентна јединица ако се негде пробије фронт, да приведе онога који се није јавио у јединицу, да стави рампу и да затвори, дакле да спроводи мере борбених безбедности и контроле територије, да не да улазак ономе ко не би смео да уђе у борбену зону.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Сведок је казао малочас да познаје Булат Пана. Да ли може да објасни како га познаје, од кад га познаје и посебно у овом периоду дакле док је обављао дужност начелника оперативног органа, односно касније команданта?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја Булат Пану познајем од рата и знам га као човека који је свој посао радио онако како је најбоље могао. Прије рата сам добро познавао његовог оца који је био један од најугледнијих људи у томе крају. Врло често смо се дружили и ја то могу да тврдим једна смирена, сталожена личност која је увек била духовита, која је уважавала свакога. Познајем његову сестру с којом

сам ишао у Карловцу у гимназију, која је исто тако једна смирена и сталожена личност, знам његову браћу и да вам кажем најискреније и најотвореније ја сам био запрепашћен када сам чуо да њега неко доводи у везу с овим злочиним. Моја сазнања о људима који су били тако нешто у стању да ураде су, да су то могли да учине некакве ситне силеџије, они који су били у стању да се тамо где су јачи у кафани или не знам ја где, иживљавају или људи који се баве криминалом и зато сам био стварно запрепашћен када сам уназад неколико година чуо да се господин Булат доводи у везу с овим.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли имате сазнања везано за премештање цивила који су били у територији, да кажем, одговорности неке војне јединице цивила хрватске националности?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја сам већ рекао да је карактеристика тог једног броја хрватских цивила у Банском Ковачевцу и њиховог положаја, ситуација је била у томе, што су за разлику од свих других Хрвата који су остали хрватским селима они једини били на првој линији. Дакле, били су прво код хрватске ватре и мислим да је било говора у команди бригаде да би они због тога требали да буду измештени зато што би то, а њихово страдање могло да буде стављено на терет нашој страни. Можда је чак, ја се не сећам, нисам се тиме непосредно бавио, у то је била укључена и међународна страна, посматрачка мисија Европске заједнице.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли се, конкретно питање, Вама Булат Пане било кад обраћао везано за помоћ тим цивилима у храни, у снабдевању са храном? Да ли имате сазнања и да је тражио помоћ евентуално за себе и за своју породицу?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да је тражио помоћ ко?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Булат Пане помоћ за цивиле у храни или помоћ за своју породицу?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја не могу да тврдим да је он то лично тражио али тражила је команда батаљона, ја сам сигуран да је он у доношењу таквог захтева противно ситуацији у својој зони сигурно учествовао.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Једно сад питање, па опет кажем на инсистирање мог брањеника везано за ову противтенковску мину да ли, обзиром на високу функцију коју је обављао генерал и школе које је војне завршио, да ли може да кратко објасни евентуално дејство противтенковске мине колики је дomet, каква је разорна моћ такве противтенковске мине? Питам због оног бунара и због употребе у бунару ако имате тих сазнања, ако немате, немате?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, мада је то питање за неког вештака, али хајде кад сте ту можете да?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Вештака наравно.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Па можда ја нисам званично овде вештак, али ето ишао сам 21 годину у школу па можда и у некој мери могу нешто да кажем. Дакле, све противтенковске мине су тежине негде између 5 и 7 кг најразорнијег експлозива који постоји у производњи. Већина од тих мина је намењена да даје кумулативни млаз и на тај начин разбија оклоп, тенка или транспортера, оклопног борбеног возила које наиђе на ту ратну мину. Те мине се могу употребити за рушења али то није нека њихова основна намена. На томе простору ми никада нисмо процењивали да би требало да буде некаквих борбених средстава.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: И моје последње питање да ли сведок има сазнања, односно да ли је непосредно учествовао у доношењу одлуке о премештању тих цивила из Банског Ковачевца на неку другу територију, пресељења, њиховог померања из њихових кућа где су живели?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: То је био посао командне бригаде и мислим кад се о томе разговарало ја сам мислио да је то нешто што је требало да се уради у сваком случају.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Дакле, да ли је то конкретно урађено или није било урађено да ли има сазнања те природе?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да ли је било спроведено или није било спроведено ја то не знам.

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Нема више питања. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Пане Булат, има ли питања? Нема. Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја добро разумео, Ви сте овде помињали XIX бригаду, I батаљон у зони одговорности где је био Бански Ковачевац?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Није тачно. Ја сам помињао IV партизанску бригаду територијалне одбране и њезин I батаљон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према подацима које ми имамо у списима, то је званична документација ТО Крајине, зона одговорности тог дела је била XIX бригада, II батаљон?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: То је у то време била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говоримо о марту месецу 1992. године, немојте ми говорити 1991. година и раније?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја Вам говорим да је то у то време била IV партизанска бригада ТО. Она је нумерацију XIX добила тада када су одведени зонски штабови које је формирао Милан Бабић. Можда је то, а да је то био I батаљон, да то је био I батаљон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Између осталог и оптужени Булат и још неки сведоци Вас спомињу да сте у то време Ви били командант те бригаде?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја немам коментар. Ја могу само да кажем да је опште познато, а сигуран сам да и ви имате у списима ко је био командант бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Очигледно је неслагање између података које ми имамо у списима и Вашег казивања. Но, добро то више није ни битно.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја бих Вас молио господине да ми објасните у чему је та разлика, да разјаснимо то до краја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците Ви ако знате када сте, од кога и на ком месту обавештени да ово о чему разговарамо, о убиству ових цивила у Банском Ковачевцу о том догађају када сте, где и од кога Ви први пут обавештени?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Знате шта, ја сад да Вам кажем дан, час и минут, ја то нисам у стању а када бих то и рекао вероватно не би требали ни да ми верујете. По мом сећању ја сам о томе сазнао у команди бригаде. Е, сад Ви кад би ми рекли да ли је то било 19-ог, 20-ог или 25-ог марта, 05-ог априла, ја не могу то да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у вези овог догађаја Ви лично имали или људи који су Вам били подређени контакт са људима из овог батаљона, односно из састава ове јединице у којој је био и Пане Булат?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја сам Вам рекао одмах у почетку, не знам да ли сте то запазили да сам ја био начелник оперативног органа. По хијерархијском уруђењу свих војски па и ЈНА тада постоји принцип једностарешинства. Према томе, не можете говорити о некоме ко је мени био подређен. Мени је био подређен, су ми били ти неколико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас одговорите ми на питање да ли сте Ви и од кога, ако јесте, из батаљона обавештени о овом догађају и како се догађај одиграо? Те формацијске ствари нису нам толико битне, битне су нам суве чињенице да ли сте Ви, од када и од кога обавештени да се то догодило што се догодило?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ви сте мене питали од мојих подређених и то је врло битно, чини ми се да не стварам овде заблуде, друго понављам вам ја сам о томе сазнао у команди бригаде, колико се сада сећам, а да сам о томе разговарао са припадницима батаљона, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли персонално да се сетите с ким сте то разговарали из батаљона о том догађају, пошто је тамо било и неких старешина?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Разговарао сам са командантом батаљона сигурно. Разговарао сам и са неким борцима које познајем. Који су то људи, ја то сад не могу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта сте чули у тим разговорима, да не кажем сазнали?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Прво, рекао сам вам да су били разговори који су се заснивали на информацијама да тих цивила нема. Друго је било да су ти цивили вероватно побијени и треће су биле претпоставке људи ко је тај починилац, како је то могло да се деси и зашто, јер је то било нешто што се до тада није десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И у тих претпоставки шта сте чули ко поби те цивиле у тим кажете претпоставкама које сте чули?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја вам то могу поновити одмах, јер то сам рекао у свом излагању. Дакле, прва претпоставка је била да се ради о освети људи који су познавали лично те усташке фамилије у Банском Ковачевцу, односно да се ради о освети за злочин у селу Пркос. То је било једно. Друга претпоставка је била да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога Ви чујете ту претпоставку? Да ли чујете од неких лица у том батаљону да причају да они претпостављају да је то разлог, мотив тог убиства?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам рећи по именице од кога сте то чули тамо?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, идемо даље.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не могу да то кажем поименично.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас да ли можете ли не можете, идемо даље

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Друго, то сам ја већ изјавио да је била претпоставка да се ради о некаквом аранжману у којој је инволвирана и хрватска страна и трећа претпоставка је да се ради о

акту који је учинио неко ко је дошао да пљачка с оне друге стране од села Сјеничак, значи територије општине Војнић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Имали сте три претпоставке, да ли сте у неком свом раду касније или неко други делимично разјаснили те три претпоставке?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не, нисам разјаснио ниједну од тих претпоставки, тиме је наставио да се бави СУП који је имао људе оспособљене за то, ја сам покушавао лично да дођем до тога шта је истина и нажалост у томе нисам успео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је СУП уопште имао неку, да кажем, надлежност да испитује такве догађаје зато што су у питању цивили у зони одговорности војних јединица?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја бих у одговору на ово питање желео да истакнем следеће. Ову бригаду и овај батаљон не можете да сматрате јединицом која је изашла из касарне, у којој је била 10 година након свог формирања. Ради се о једној устаничкој војсци која се формира и која је више провизоријум него хијерархијски уређен систем. Она нема оно што треба да има. Да се поступало по законима тада је требало да и јединице, да полиције буду почињене команданту који је командант те борбене зоне. Тако је било у бившим југословенским законима, али то тако није било. Они су остали самостални до краја и бавиле су се овим питањем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви познавали Миле Малобабића, тако му је име?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте с њим тада разговарали о овом догађају?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја мислим да јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити о чему сте то разговарали и шта Вам је он рекао том приликом?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Разговарао сам наравно о овоме догађају и о претпоставкама о починиоцима. Међутим, морам то да кажем отворено јер сам овде рекао да ћу говорити истину и да нећу ништа прећутати. Миле Малобабић је у то време био у једној од тешког расположења. Зашто? Он је имао једну млађу сестру која је тада умрла и имао је старог оца и стару мајку тако да је он био толико растресен од тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у команди?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Могу ли да завршим или ако не могу да завршим, Ви само кажите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Завршите, добро.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Дакле, тако да нисам могао да се пуно поуздам у његова сазнања и видео сам да се он тиме не бави на неки квалитетан начин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте с њим разговарали ту у команди бригаде или у Ласињи где је био смештен овај батаљон?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја верујем да је то било у команди бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он каже у својој изјави овде пред овим судом, између осталог, да је од Вас добио задатак да испита шта се то догодило и да је он радио шта је радио и да је о томе до чега је дошао обавестио Вас и да сте му Ви дали задатак да испита шта се догодило, он је са овим другим Станком «Чичом» то утврђивао, шта је утврђивао и да је о свему информисао пуковника Новаковића који им је рекао «добро, видећемо шта ћемо да радимо»?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да Вам кажем, ја њему нисам могао да дам задатак у смислу хијерархијске некакве претпостављености али сам му сигурно рекао «Миле, молим те ово је брука, види шта је то било и како то да ријешимо и да видимо ко је то учинио», вероватно сам му тако рекао, а да је он то схватио као задатак то је сасвим могуће, јер за мене је то било нешто што стварно ван и друкчије од свега онога што се до сада дешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је рекао и неке појединости тог догађаја како се то догодило, шта је било с тим лешевима касније?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не, његова сазнања о томе свему су била јако оскудна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он каже да је дошао до сазнања да су цивили убијени и њихови лешеве склоњени у бунар и да је о томе Вас обавестио.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не, о томе мене није обавестио нити је он у то време то знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама познато уопште шта се након тога догодило, убијено је шест тамо цивила, у реду за почетак може бити непознато шта и како се догодило, да ли се и било шта предузимало да се утврди ко поби те цивиле и ко је одговоран за то што су убијени цивили?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја Вам кажем да сам ја у оквиру својих могућности лично се залагао да дођем до истине, мада вјерујем да се и СУП који је формално био задужен за то трудио да дође до истине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Верујете али да ли знате да ли јесте или није?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли другооптужени Раде Вранешевић и његов бранилац имају питања за сведока? Немају, добро. Господине Новаковићу, у ком сте чину Ви тад били марта 1992 године?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: До 12.марта 1992 године био сам потпуковник и тада сам унапређен у чин пуковника, 12.марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 12.марта 1992 године Ви сте пуковник?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био надређени тог 12.марта па надаље?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Био ми је надређени генерал Котуровић командант оперативне групе један, а њему је био надређен начелник Генералштаба и сва унапређења су ишла наравно од Београда, ми смо тада Југословенска народна армија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас добро разумела та Четврта партизанска бригада територијалне одбране је значи тог марта 1992 године постојала на том подручју, а када је постала Деветнаеста бригада, да ли можете временски да се вежете за неки период?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: То је тактички иста јединица, само промењена нумерација. Ја верујем да је то промењено у Деветнаесту бригаду онда када се повлачила Југословенска народна армија, а то је до тада била Четрта, значи април 1992., а да је до тада увијек била Четврта партизанска бригада ТО, разлог је веома једноставан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не интересује ме разлог, мене интересује само да лоцирамо у то време је ли то била Деветнаеста бригада или је била Четврта партизанска бригада ТО, значи по Вама март 1992 године то је Четврта партизанска бригада ТО?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, и командант те бригаде рекли сте неко Марјановић, како сте рекли?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Младеновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Младеновић, да ли се тај човек звао Стојан или Марјан?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја мислим да је Стојан, ми смо га звали Младен, скраћено по презимену, мислим да је Стојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, где је било седиште оперативне групе у којој сте Ви били, кажете начелник у тој, где је било седиште тад тог марта 1992 године?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Било је на Чајевић брду на Самарици на Банији отприлике око сто километара од мјеста о којем говоримо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од места Бански Ковачевац. Где је било седиште те бригаде о којој причамо?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Командно мјесто те бригаде о којој причамо је било у селу Стипан, на територији општине Вргин Мост, а њена зона одговорности је била десно је ограничена ушћем потока Трепча у Купу, значи ту је и граница општина Глина и Вргин Мост и лево овамо западно, односно узводно на Купи то је био Бански Ковачевац у почетку, а касније и село Кадар, па је онда опет мењано на Бански Ковачевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када Ви сазнајете да су тамо неки људи побијени да ли Ваш разговор са командантом батаљона у то време Драганом Пајићем, ако се не варам.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он рекао у вези тога, каква су његова сазнања и да ли су ту у том Банском Ковачевцу била два одељења која припадају чети војске?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Два одељења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Е сад где је било које одељење ја Вам то не могу рећи јер нисам се бавио одељењима, то команда батаљона је сигурно знала, а команда чете још боље и из разговора са њим ја сам кад сам Вам овде говорио о томе које су биле претпоставке ја сам до тих претпоставки дошао из разговора и са Драганом Пајићем и са осталим с којима сам ја разговарао. То је било на основу некога међусобног поверења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо овде саслушали преко четрдесет сведока, утврдили смо бар за сада што је неспорно да је те ноћи кад су страдали ти цивили било два одељења Трећег вода Пете чете.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Првог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је нешто разговарано тад с обзиром да то подручје су се налазила два одељења са својим командирима одељења и са свом том војном структуром како страдаше ти људи у присуству два одељења Пете чете, односно Трећег вода? Ти су људи сигурно морали имати информације шта се то десило, јер ми смо

дошли до конкретних података да је једно одељење било до чак пет до десет метара од неког бунара да се то ту десило.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: То је могуће али она информација која је дошла до мене је говорила да су прво време кажем Вам, да тих цивила нема, касније информација да су ти цивили вероватно побијени и онда су биле ове претпоставке које Вам ја говорим. То би морали да знају људи из тог одељења ако сте ви дошли до тога неспорно онда би то они морали да знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто ти војници из тог одељења и њихови командири не саопштише те информације својим надређенима, па на крају и команданту батаљона и тако даље?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: По некаквом нормалном функционисању такве једне војне јединице то би било апсолутно нормално, али ја Вам могу рећи да, не знам да ли сте дошли до таквих сазнања да је стање на тим положајима често било далеко од онога какво је требало да буде. То је било већ пет месеци како се ти људи налазе на положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја бих Вас молила конкретно ћу да Вас питам, конкретно и кратке одговоре. Овде један оптужени Раде Вранешевић овај другооптужени брани се и износи у своју одбрану да је те ноћи био на том подручју са оптуженим Панетом Булатом кад су ти људи убијени и да је оптужени Пане Булат у његовом присуству ту пуцао у те цивиле и још неки војник из те чете Пете чете, шта Ви на ово кажете, на одбрану овог оптуженог?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: То само он и Бог могу знати, мени се ово чини невероватним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обојица оптужених се бране да су те ноћи били ту, да ли Ви сазнајете и долазите до таквих информација да су те ноћи оптужени Пане Булат и Раде Вранешевић били на том подручју када су цивили побијени?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: У време док сам се ја бавио овим догађајем ни Пане Булат ни Раде Вранешевић нису били специфично посебно издвојени од осталих и вјерујте да се ја нисам бавио са тим да ли је био овај, а није био онај и ја нажалост таквих сазнања немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли икада са Панетом Булатом нешто у вези овога разговарали?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Никада. Ја само кажем и то понављам да ваљда пре три године или негде кад сам то чуо ја сам био запрепаштен јер сигурно сам, то ће рећи стручњаци сигурно имате у овом суђењу, не знам да ли је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај исти оптужени Раде Вранешевић, другооптужени, прича износећи своју одбрану прича да после тих убистава и свега тога када се враћао овамо са Панетом Булатом да му је Пане Булат рекао да су то из врха наредили да се побију ти цивили?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Зашто би то неко урадио, зашто, ако су сви остали цивили Хрвати на својим мјестима што тих пет или шест, шест људи кажете, нешто значајно, какав они значај имају, стратегијски, оперативни, тактички, обавештајни, безбедносни, какав, да ли то ико може претпоставити какав значај они имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви сазнања која општина је била надлежна за евентуално ове цивили, којој општини је припадао у то време тај део Банског Ковачевца па да су евентуално они разматрали њихово иселјење или нешто слично?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја мислим да је то била општина Војнић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војнић. Реците ми, да ли сте Ви сазнали током тог периода да су ти цивили завршили у бунару?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не. Ни једног момента ја нисам чуо ни о каквом бунару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате уопште сазнања о томе?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Пане Булат у својој одбрани тврди да су цивили били бачени у бунар, да је у организацији тог батаљона ишао возач, вађени цивили, вожени на неку локацију, имате ли Ви таква сазнања?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не. Да Вам кажем, немојте да се чудите томе, ја сам са тога простора отишао 11.јуна 1992 године, отишао сам на превој коридора, после тога постављена бригада милиције за Кордун и после тога отишао за команданта српске војске Крајине и једноставно се са тим више нисам бавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово су све конкретни подаци које нико не оспорава рецимо.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, одбрана оптуженог, цивили у бунару вожени итд., па мене занима како Ви то не сазнадосте, а интересовали сте се око тога и нешто ту неке претпоставке чули?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не знам, кажем не могу да тврдим да је то било јер зашто, зато што ми се то меша са неким сазнањима која сам ја, до којих сам дошао после рата из разговора са људима да је било овако, да је било онако. То су две потпуно различите ствари и сад ја Вама, кад би Ви мене питали шта сам ја то све сазнао после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мене занима непосредно у вези, имате два одељења, један командир Ђуро Кривокућа, друго одељење Саво Малобабић, значи дешава се те ноћи у присуству те војске на положајима, значи није то било неко незаштићено подручје па сад неко убио цивиле ту, него присутна војска, ту у близини војске убијени цивили.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја сам покушао госпођо судија да Вам одговорим, Ви сте рекли да прекинем јер није довољно конкретно, а ради се о томе, кажем, да стање на положајима није било на нивоу задатог него на нивоу потребног, тј. да су ти људи често били, да нису сви били присутни они који требају бити, да су били под утицајем алкохола, да су неки од њих били у таквом стању да смо имали случај не на том простору, него километар даље да човек дође узме из пушкомитраљеза пуца по својим у склоништу, ја мислим Бановић неки то Пане мора боље знати него ја. Дакле једна таква ситуација која је далеко од тога да ви сад значи на списку имате то, то, то, закони и прописи борбе на положају су такви, такви, такви и стање такво па онда како то да није тако. Ти људи кажем вам у каквом су стању били да не говорим даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај Миле Малобабић који је нама био задњи пут као сведок, зашто он спомиње Вас као команданта те бригаде?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја верујем зато што је више веровао можда у мој ауторитет него, пошто сам ја био из тог краја, а овај командант бригаде је био из Србије, можда је мени више веровао, мене више уважавао, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мислим, није то питање ауторитета, зна се ко је командант, ко. Он помиње Вас као команданта те бригаде и да је на неки начин од Вас добио задатак да оде тамо до Банског Ковачевца и да се у вези овога информисе и да је од Вас први пут чуо да су цивили побијени итд.?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Значи, уместо да он мени буде извор информација, ја сам њему извор информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је и Вама био извор информација у смислу да је отишао тамо на то подручје, разговарао и да је после неког времена добио сазнање да су те ноћи кад су цивили побијени били ту присутни Пане Булат и Раде Вранешевић, да је нека сумња била у вези тога везано за њих, он каже да је то Вама пренео?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Није била никаква сумња ни у једног од њих, а да је он утврдио да су та двојица били могао је да утврди само утврђујући који су људи тада у то време били и да сада са накнадом памети каже да били су и они али би било вероватно коректно да је рекао и да каже шта је утврдио који су све били. Та прича ко је био командант бригаде ја не мислим да сад то овде се треба говорити, то је нешто што је неспорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате ли неког Станка Чичу који је био безбедњак у Другом батаљону?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом батаљону, Ви кажете то је Први батаљон, неко га помиње.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да, не сећам се да ли сам с њим ја некада посебно контактирао, вероватно јесам, али ја мислим да је он био у милицији прије рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овог догађаја да ли сте некад с њим контактирали разговарали евентуално добили нека сазнања обзиром да је официр безбедности?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не. Да Вам право кажем оно што су други људи говорили о њему није ми га препоручивало као неког човека који би са мном искрено разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево и он нам је био ту као сведок и човек рече да је исте ноћи кад се то десило па у неким јутарњим ноћним часовима ишао тамо до тог и бунара, видео парче откинутог људског тела итд., итд., и добио неке информације управо да су те ноћи ту били Пане Булат и Раде Вранешевић?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ако су они били вероватно им је то био посао али то о бунару и да ли сам ја сазнао тада или сам сазнао после рата ја сам сада убеђен да сам о томе сазнао после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали било какву обавезу за утврђивањем шта се ове ноћи десило?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Људску обавезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само щудску?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Људску обавезу ја сам сматрао врло битном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људску, а нешто по Вашем формацијском месту начелника оперативне групе јесте ли имали по том принципу неку обавезу да?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ни у једној команди ни у данашњим НАТО командама ни нигде то одељење команде ниједан од нас се не бави са таквим. Оно планира борбену употребу јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, та војна полиција која је ту била, кажете помињете да је била нека, неки вод војне полиције, јесам ли Вас ја добро разумела да је била нека војна полиција?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ми смо то звали чета зато што је у бригади требало да буде чета, то је фактички по јачини био вод, они су били смештени у школи у селу Пјешчаница то је око 35 километара од мјеста догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли командир те војне полиције био Ђуро Милојевић у то време?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Јесте он је, а после је био господин Нишевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, имате ли некаквих сазнања што они нису то нешто ишли тамо да утврђују?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Па зато што они нису били опремљени ни да изврше увиђај нити су били квалификовани да га изврше. Они су били извучени позади да буду нешто што се рецимо у војсци Републике Српске или овде у јединицама ЈНА које су ратовале звало Интервентна јединица, ако негде нешто попусти фронт да се убаце тамо или да поставе рампу контролишу улазак лица, излазак лица, да приведу оне који се нису јавили на положај и тако, у правом смислу речи како се сматра војна полиција по правилу војне полиције они то нису били, они су били строга војна полиција, ајде да тако да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми чија је обавеза била да утврђује ако неки припадник из војске учини нешто неки злочин, нешто се деси, чија је то обавеза била да утврђује у то време?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: То је могла да буде обавеза органа командовања и органа СУП-а на која смо се ми настављали, ја Вам кажем да је то била једна чудна ситуација, да је у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Органи СУП-а, ког, цивилног СУП-а или војне полиције?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилног СУП-а?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Тако је. Зато што у војним јединицама ви нисте имали ни људе ни опрему да се бавите на начин да ви можете направити елаборат за који би могао да иде на суд. Ви знате како тај елаборат изгледа, то није био, нити је било људи нити је било оперативно техничких средстава за тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде саслушали једног припадника из Одељења јавне безбедности Сијеничак, Милана Рабљеновића који је у то време ишао на то подручје управо због овога и каже да је тамо био отеран и није му дозвољено да било шта истражује нити да разговара са војницима јер као то не може цивилна полиција да ради.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Одакле да је био из Војнића, из СУП-а Војнић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одељење јавне безбедности станице Сијеничак, Станица јавне безбедности Сијеничак.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Сијеничак то је СУП Војнић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек каже да му није дозвољено било кад је отишао тамо у Бански Ковачевац да око тога истражује јер се ту налазила војска, чак помиње Панета Булата да је ту био и да практично отерани су одатле.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Тешко ми је да то вјерујем, не могу да тврдим да је истина или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају је овде на основу свега овога што смо чули до данас у судници потпуно неспорно било да су ти цивили били у бунару и да су вађени из бунара и да су нека лица Адам Самарџија итд., још један Раде Мраовић, вађени, у организацији војној је било то вађење, то и Пане Булат у својој одбрани тврди, да ли сте Ви дошли до неких информација након тог вађења тих тела, шта се десило са тим телима?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не, апсолутно не, нити тада нити касније до сада ја таква сазнања немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како то објашњавате да војска вади нека тела цивила из неког бунара и на крају не знамо где су завршила та тела?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја та објашњења немам, верујте кад размишљам и данас о томе ја не знам шта да о томе закључујем. То вам је нешто што стварно врло чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имају ли чланови већа питања? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ризиковаћу да поновим можда нека питања обзиром да ми Ваши одговори морам признати нису били јасни, па бих волела само конкретно, није ми јасно када сте Ви први пут чули да се сумња да је то учинио Пане Булат кога Ви познајете, кажете и оца и породицу итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је тако нешто чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, рекао је да је чуо да је Пане, да се он сумњичи за то, пардон, да се сумњичи.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Па пре две или три године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Где сте то први пут чули?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Па овде у Србији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Молим?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Овде у Србији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Од кога? Од кога добијате податак да је он за то осумњичен?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Откуд ја то сада знам, па то су сви причали. С ким год сам разговарао рекли су Пане има неких проблема сад је њега неко измислио да је он крив за то све, тако су људи говорили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: А сада да ја могу да кажем тај и тај, ја то не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, е па сад ћу онда нешто друго да Вас питам, како објашњавате да многи овде саслушани сведоци па и припадници војске значи који су много ниже рангирани од вас причају да се врло брзо чули да се то причало да је он ту учествовао?

Како сад то објашњавате Ви обзиром на значи Ваш ранг тамо у оквиру војске то не чујете него тек сада чујете да се то њему ставља на терет?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли можете то да објасните кратко?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Гледајте, рећи ћу Вам овако, моје искрено убеђење је да је према Пани Булату то таква једна оптужба плански лансирана и да је подметнута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Подметнута, добро. Конкретно Вас питам како објашњавате да ови људи причају да се чуло да је он то урадио, значи Ви тако нешто тад нисте ни чули него тек сад чујете кад је он осумњичен за то. Добро, да ли сте, Ви сте

говорили о претпоставкама немате никаква сазнања, да ли знате да ли је неко истраживао да су заиста то урадили мештани Пркоса? Јесте Ви неком изнели ту претпоставку у то време?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Оно што ја знам је да су истраживали Хрвати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли су то урадили Хрвати?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да су Хрвати истраживали да ли су то урадили мештани Пркоса, откуд то знам. Па знате шта међу нама Крајишницима постоји комуникација и ја знам на пример рецимо да у полицијској управи у Карловцу питају човека ко је био на првом рођендану моје ћерке Јоване, према томе ја, мене људи кад разговарамо један другом кукамо и кажемо људи причају каквим су све тортурама, каквим су све уценама и каквим су све притисцима изложени кад оду у Хрватску од стране хрватске полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро. Друго нешто сам хтела да Вас питам, да ли је било у то време, имате ли Ви сазнања на том месту на коме сте били да ли је било неких упада са стране непријатељске војске ту у Банском Ковачевцу или не? Да ли се нешто тако дешавало?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Гледајте, било је, морамо да разлучимо две ствари, дакле Ви мене питате како ја разумем, а Ви кажите да ли ме то питате, да ли је било отворених оружаних упада или је било уласка њихових извиђачких делова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Имате ли Ви сазнање да су неке, да је неки део непријатељске војске неки број војника упао и нешто урадио тако нешто? Јесте имали такве информације?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Узводно од Банског Ковачевца рекао сам Вам да је у децембру напала цијела једна бригада, а на десном крилу овог батаљона још једна бригада. На основу аналогије по чињеници да смо ми тамо убацивали своје извиђаче на непознату територију људе који нису били са територије са оне стране Купе била је, постојала је процена да је сасвим реално да и они с оне стране убацију људе на простор одакле ти људи потичу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви сте у јуну напустили то подручје, је ли тако?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када сте Ви први пут чули да је шест људи убијено?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Па ја верујем да је то било, ја сам то већ рекао крајем марта или почетком априла.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Је ли био још неки такав случај, да ли сте чули да се још тако нешто десило?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: На том простору?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја за то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И добро, обзиром на положај на коме сте били, Ви сте мало пре рекли људска, на питање председника већа да је то била нека ваша људска обавеза и шта поводом те ваше људске обавезе би, шест људи убијено, кажете мислите да више то није било, шта ви на крају сазнајете?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Ја сам у својој изјави до сада рекао све што сам сазнао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи само то што сте сазнали?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Тако је. Ја немам ништа да допуним о томе шта сам сазнао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И рекли сте да су ту били доста ти војници раскалашни у понашању итд., да се чуло и да пију итд., да ли сте чули некад тако нешто за Пана Булата да је он?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: За њега никада?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да је био под утицајем алкохола приликом обављања дужности својих, не?

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Да је он мени био првопотчињени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, питам само да ли сте чули.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: За њега нисте чули, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има неких допунских питања? Нема. Добро. Захваљујем се господине Новаковићу што сте дошли да сведочите, можете да идете.

Сведок МИЛЕ НОВАКОВИЋ: Хвала и Вама.

ИСПИТИВАЊЕ ВЕШТАКА

Вештак др БРАНКО МАНДИЋ, психијатар, суду познат, стални судски вештак, опомену на положену заклетву и да давање лажног налаза представља кривично дело, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мандићу, остајете ли при овом Вашем писменом налазу од 26.10.2009. године?

Судски вештак др БРАНКО МАНДИЋ: Остајем у целости при писменом налазу за оба окривљена. Такође морам да напоменем, да сам приликом давања налаза и мишљења имао у виду и сведоке Чичу, Малобабића, Мамулу, Шкаљца и Маринчић који су описивали понашање ова два окривљена, али опет морам да истакнем да су и Булат и Вранешевић били изричитии у томе, односно Вранешевић да није конзумирао алкохол, а Булат да је попио само једну чашицу вињака од 0,3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је бранилац оптуженог предложио да се саслушате, бранилац оптуженог Панета Булата, па изволите колега, имате ли питања?

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Па, ево сада везано за садашње наводе вештака, да је, колико сам разумео, да сте Ви прочитали исказе тих сведока.

Судски вештак др БРАНКО МАНДИЋ: Да, да.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Па, ето, да ли можете само укратко да прокоментаришете, где рецимо, конкретно, Станко Чича каже да је окривљени Булат био у видно алкохолисаном стању, на то су се изјашњавали и други сведоци. Само у контексту њихових, ипак има ту неколико сведока који то помињу, овај, да се изјасните везано за, на крају крајева, и крајњи закључак да је он био урачунљив у потпуности. Ето само тачније да се изјасните.

Судски вештак др БРАНКО МАНДИЋ: Не знам на шта да се изјасним. Ја имам принцип вештачења да се узима у обзир само изјава особе која се вештачи. Значи, уколико особа негира да је била под дејством алкохола, немате никакву анализу крви, алкотеста, не могу говорити нити о алкохолисаности, нити о степену алкохолисаности. Коначно, обојица су реконструисали своје понашање у потпуности, није било губитака у сећању, тако да, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вам дала и неку, да не бисте по целом предмету гледали, извукла сам из предмета шта је ко изјавио током поступка у вези ситуације ко је шта пио. Пане Булат, то је и Вама рекао, да је попио 0,3 дл, нама је рекао у својој одбрани неки вињак, да су и један и други попили по један вињак. Па онда оптужени Раде Вранешевић који је Вам причао да је пио сок, нама је у поступку рекао да су после, он и Пане Булат попили по једно пиво. Па овде, као што сам Вам навела, ови неки сведоци, Станко Чича, који тврди да је Пане Булат био доста припит, Раде Малобабић да је Пане био под утицајем алкохола, Марко Мамула који тврди за Радета Вранешевића да је био при пићу, Петар Шкаљац који тврди да је Пане био доста пијан и Душанка Маринчић тврди, чула је да су били, да је Пане био пијан. Да ли то мења нешто Ваш налаз?

Судски вештак др БРАНКО МАНДИЋ: Ја сам то имао у виду кажем, међутим, нисам могао да то ставим у контекст процене урачунљивости, јер су обојица били изричити у томе, да нису били под дејством алкохола, и један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ономе?

Судски вештак др БРАНКО МАНДИЋ: У ономе што је, и у току поступка и приликом вештачења, с тим што је ова количина коју је он конзумирао, била потпуно безначајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, с обзиром да, то је оно што су они Вама причали, а ја сам управо Вам предочила шта се у поступку, ако се узме ово у обзир, да су попили па вињак 0,3 дл, па да су после пили пиво, па да их неки људи који су били непосредно присутни тамо у моменту док се све ово дешава, да их описују да су били под утицајем алкохола, значи видно алкохолисани, да ли то нешто умањује степен њихове урачунљивости, уколико би се ово прихватило, да не останемо само на томе, шта су Вам у информативном разговору рекли?

Судски вештак др БРАНКО МАНДИЋ: Да, уколико би суд прихватио исказе ових сведока који су наведени овде, значи, Чиче, Малобабића, Мамуле, Шкаљца и Маринчић, да су били под дејством алкохола, ја опет не могу да се изјасним о степену алкохолисаности, јер немам никакав податак о количини алкохола који су конзумирали, али анализирајући понашање и једног и другог, могу само да закључим да се радило о једноставном пијанству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, да?

Судски вештак др БРАНКО МАНДИЋ: Да се само радило о једноставном пијанству. А такво стање утиче на урачунљивост у том

смислу, да се процењује да су способности схватања значаја дела и могућност управљања поступцима код оба окривљена биле смањене, али не и битно, с обзиром да других података немамо, о динамици и количини алкохола, осим ових описа сведока, како они описују њихово понашање. Значи, уколико Ви прихватите исказ ових онда је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико се прихвати, значи сматрате да би евентуално се могло говорити о смањеној урачунљивости, али не и битно.

Судски вештак др БРАНКО МАНДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања или примедби на овакав налаз вештака? Странке, тужилац, оптужени, браниоци, нико нема ни питања, ни примедби.

Добро, господине Мандићу, захваљујем Вам се што сте дошли.

Ево, прошли пут нам је промакло да прочитамо исказ једног сведока Петра Габрића. Сви су се сагласили, да су сагласни да се ти искази читају. Та сагласност остаје и даље, значи странке су сагласне. Нико нема ништа против да се прочита исказ овог сведока.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се на основу чл.337. став 2 у вези чл.309. став 1 ЗКП-а, прочита исказ сведока ПЕТРА ГАБРИЋА са записника о главном претресу од 12. марта 2009. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао нам је један доказни предлог Тужилаштва, да се саслуша неки сведок Лукач Теодор. Суд је то прихватио, па је у међувремену враћена доставница да је тај човек на некој непознатој адреси у Сједињеним Америчким Државама, то је информација од његове сестре која је са те адресе, што сте нам тужиоце доставили, дала обавештење. Да ли одустајете од тог предлога?

Пословни број: К.В. 3/2008.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, из наведених разлога одустајем од предлога да се то лице саслуша у својству сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца изјављује да ОДУСТАЈЕ од предлога да се као сведок саслуша Теодор Лукач.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОТКЛАЊА СЕ извођење доказа саслушањем сведока Теодора Лукача као сувишно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких доказних предлога нових?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам предлога у допуну доказног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца нема, оптужени, браниоци?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Могу само до WC на пет минута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доказни предлог немате?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца, оптужени, браниоци оптужених изјављују да немају предлога за допуну доказног поступка.

ОБЈАВЉУЈЕ СЕ да је доказни поступак ЗАВРШЕН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да сачекамо да се оптужени врати, па тужилац има намеру да прецизира оптужницу и мислим да је спремио неки писмени материјал у вези тога. Ево ту је оптужени, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сматрам да је суд до сада прикупио и извео све могуће и постојеће доказе у вези инкриминисаног догађаја. Ценећи те све изведене доказе, сматрам да се чињенично стање у оптужници у извесној мери мало променило, изменило, па бих у том смислу, боље речено, прецизирао поједине чињеничне наводе, него што би се то могло оквалификовати као измена оптужнице. Ја сам у писменом облику извршио то прецизирање, па на суду је одлука, да

Пословни број: К.В. 3/2008.

ли то све комплетно да ишчитам, или да то поделим суду и одбрани и окривљенима овако у писаном облику, да бисмо можда скратили време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можемо и тако, с обзиром да ћемо оставити странкама неки рок да припреме завршну реч и све то, да не бисте сада диктирали, пошто нећете ни Ви данас давати завршну реч, онда можемо да приложимо и странкама и да се подели, па ћемо одложити давање завршне речи и онда ће моћи сви да се изјасне о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево у пет примерака овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је заменик тужиоца приложио пет примерака прецизиране оптужнице и да је оптуженима и браниоцима подељен по један примерак, а један примерак за суд.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Ради припреме завршних речи странака, главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ и следећи одређује на дан:

**09. марта 2010. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута,
судница 2, први спрат.**

Довршено у 11 часова и 15 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Пословни број: К.В. 3/2008.